

νά πονῆ. Ὁ Παῦλος φθάσας σχεδὸν μαζὺ μὲ τὸν πατέρα του τὸν ἐξώρταζε νά ἀναχωρήσουν ἀμέσως.

—Ἐχεις δίκαιον! ἐφιθύρισε ὁ Ροδιε, πρέπει πρὶν φωτίση νά ἔχωμεν τὸ ὄρος μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῶν μαύρων.

Στηριζόμενος εἰς τὸν ὄμιον τοῦ Παύλου ἤρ- χισε πάλιν τὴν πορείαν. Ἡ σήραγξ ἐπέτρεπε νά βαδίζουν ὄρθιοι. Ὁ ὀρνυτολόγος ἐπανεύρισε ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὴν ἐλαστικότητα τῶν μελῶν του. Συνεβούλευσε τὸν υἱὸν του νά ἐπιταχύνῃ τὸ βῆμα καὶ οὕτω μετ' ὀλίγον ἔφθασαν εἰς τὴν ἔξοδον τῆς σήραγξος.

—Θέλεις νά καθήσης, πατέρα; ἠρώτησε ὁ Παῦλος, ἀλλὰ ὁ ὀρνυτολόγος ἠρνήθη.

Τὸ μέρος εἰς τὸ ὅποιον εἶχε ἐγκατασταθῆ τὸ στρατόπεδον τῶν ἡτο ἀκόμη θεατὸν, ἀλλὰ δὲν ἦτο πλέον κανεὶς ἐκεῖ. Ὁ Ροδιε ἀνέπνευσε μὲ ὄλους τοὺς πνευμόνας του.

—Πατέρα!... εἶπεν ὁ Παῦλος τώρα τοῦ ἐσώθημεν, πρέπει νά σοῦ ἀναζοινώσω ἓνα πρῶγμα! Ἔχω τὸ μαῦρον διαμάντι!...

—Ἐχεις τὸ μαῦρον διαμάντι! ἀνεφώνησε ὁ Ροδιε, σταματῶν ἀποτόμως. Ποῦ τὸ ἐπῆρες;

—Ἀπὸ τὸ δοχεῖον εἰς τὸ ὅποιον εὐρίσκετο συνήθως:

Στάσου ἰδοῦίτο!

—Ἀυστηρῆ! εἶπεν ὁ ὀρνυτολόγος θέτων τὸ διαμάντι εἰς τὸ πορτοφόλλιόν του. Θά κάμης, ὦστε ὁ Τουαλά νά τεθῆ ἐπὶ τὰ ἴχνη μας! ἴσως ἢ ἀναχώρησός μας νά ἔμενε ἐπ' ὀλίγον ἀπαρτήρητος, ἀλλὰ ἡ ἐξαφάνισός τοῦ ἀδάμαντος θά παραξενεύσῃ τὸν μάγον. Μόλις ἐξυπνήσῃ θά μάθῃ, ὅτι ἐδρατετεύσαμεν καὶ θά τεθῆ εἰς καταδωξίν μας.

Δὲν ἔχομεν πλέον καιρὸν νά χάνομεν! Ἄς σπεύσωμεν, πρὶν ξημερώσῃ νά φθάσωμεν εἰς μέρος, ὅπου νά δυνάμεθα νά κρυφθῶμεν.

Ὁ Παῦλος ἦτο ἀπληπισμένος! Δὲν εἶχε ἄλλον σκοπὸν, ὅταν ἔπερνε τὸ διαμάντι, ἀπὸ τὸ νά πλουτίσῃ τὴν συλλογὴν τοῦ πατρός του μὲ ἓνα σπάνιον λίθον καὶ ἰδοῦ ὅτι εἶχε ὑποσκάψει τὴν φυγὴν των. Ἐβάδιζε μὲ τὴν κεφαλὴν χαμηλά χωρὶς νά εὐρίσκη οὔτε μίαν λέξιν νά εἴπῃ, μὴ τολμῶν νά παραπονεῖθ' διὰ τὸν ἑαυτὸν του ποῦ ἤρχιζε νά τὸν κάμνῃ νά ὑποφέρῃ. Ὅταν ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος οἱ φυγάδες ἦσαν τρεῖς λεύγας μακρὰν ἀπὸ τὸ ὄρος.

Αἱ δυνάμεις τῶν ὄμων ἤρχισαν νά τοὺς ἐγκαταλείπουν.

—Πατέρα, εἶπεν ὁ Παῦλος, τὸ χέρι μου μέ καίει φοβερά! Μήπως, ὅταν ἐπῆρα τὸ διαμάντι ἐπληγῶθην κάπου χωρὶς νά τὸ καταλάβω.

Ὁ Ροδιε ἐξήτασε τὴν χεῖρα τοῦ Παύλου.

—Χρὸς! ὁ Τουαλά, εἶπεν, εἶναι ἓνας φοβερός μάγος τὸ ὕγρον περιεῖχε δηλητηριῶν τὸ ὅποιον πρέπει τώρα νά πολεμήσωμεν. Ἐξήγαγε ἀμέσως τὸ φορητὸν φαρμακεῖον του ἀπὸ τὸν σάκκον του, ἐξήγαγε ἓν φιαλίδιον καὶ ἤλειψε τὴν χεῖρα τοῦ υἱοῦ του μὲ ἓν ὕγρον λευκὸν ἐπὶ τοῦ ἀποτελέσματος τοῦ ὀποίου καὶ ὑπελόγηζε.

Ἀπεφασίσθη, ὅπως καὶ οἱ δύο κοιμηθοῦν μὲ τὴν σειρὰν τοῦ ὁ καθεὶς διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον.

Κατὰ τὰς ἔξ' ὅτε ἦτο ἡ σειρὰ τοῦ Παύλου νά φυλάξῃ, παρετήρησεν οὗτος πολὺ μακρὰν ἓνα στρατεύμα ἀπὸ μαύρους. Δὲν ἔκρινε ἀναγκαῖον νά ἐξυπνήσῃ τὸν κατέρα του, διότι οἱ πολεμισταὶ ἠκολούθουν δρόμον ἀντίθετον πρὸς τὸν ἰδικόν των. Ἡμίσεια ὄρα εἶχε παρελθεῖ καὶ μόλις ἐσκέπτετο ὅτι δὲν ὑπῆρχε κανεὶς λόγος πλέον νά φοβῆται ὅτε ἓνα ἐλαφρὸν τρεῖσιμο πλησίον τοῦ ἀπέσπασε τὴν προσοχὴν του.

Μὲ τὸν δάκτυλον ἐπὶ τῆς σκανδάλης τοῦ ὄπλου του ἠτοιμάζετο νά πυροβολήσῃ, ὅτε διέκρινε διὰ μέσον τῶν θάμνων τὴν μορφὴν τοῦ Τουαλά.

Οἱ βραχιόνες του ἔτρεμον. Ἐπερίμενε νά ἀσφαλισθῆ διὰ νά μὴ ἀποτύχῃ. Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ μάγος τὸν ἀντελήφθη! Δὲν ἐπρόφθασε ὁμοῦς νά κάμῃ τίποτε! Ἐπεσε διάτρητος ἀπὸ μίαν σφαῖραν τοῦ Παύλου. Εἰς τὸν θόρυβον τῆς ἐκπυροσοχοτήσεως ὁ ὀρνυτολόγος ἐξύπνησε. Μία ματιὰ τοῦ ἤρκεσε διὰ νά ἀντιληφθῆ τί εἶχε συμβῆ. Ἦτο ἔτοιμος νά ὀμιλήσῃ, ὅτε ὁ Τουαλά θανασίμως πληγωμένος ἠμηγήρη καὶ μὲ βραχνὴν φωνὴν ἐξήτησε νά τοῦ ἐπιστρέψουν τὸ διαμάντι.

—Ἀνῆκει εἰς τοὺς Θεοὺς μας, εἶπεν, ἔάν δὲν μοῦ τὸ ἀποδόσῃτε ἀμέσως θά ἦσθε κατηγορούμενοι!

Ὁ Ροδιε ἠρκέσθη νά σηκώσῃ τοὺς ὄμους του.

Τότε ὁ μάγος θέσας τὴν χεῖρα του ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν του ἐπρόφερε τὰς μυστηριώδεις αὐτὰς λέξεις:

—Πρὶν παρέλθουν δύο σελῆναι τὸ μαῦρον διαμάντι θά ἐξαφανισθῆ καὶ δὲν θά δυνηθῆς

ΑΠΟ ΤΑ ΑΘΑΝΑΤΑ ΜΝΗΜΕΙΑ

Ἀθήναι. ΚΑΡΥΑΤΙΔΕΣ

νά μάθης.....»

Ὁ Τουαλά δὲν κατώρθωσε νά τελειώσῃ τὴν φράσιν του. Ἡ φωνή του ἔσβυσε εἰς τὸν λάρυγγα του. Ἔπεσε διὰ νά μὴ σηκωθῇ πλέον.

Μετὰ τὴν πρώτην στιγμήν τῆς καταπλήξεως ὁ Ροδιὲ ἀντιμετώπισε ψυχραίμως τὴν κατάστασιν. Δὲν ἠδύνατο χωρὶς κίνδυνον νά ἀφήσῃ εἰς αὐτὴν τὴν θέσιν τὸ πῶμα τοῦ μάγου.

—Πρέπει νά τὸν θάψωμεν, εἶπεν ὁ ὀρυκτολόγος, καὶ ἐξαγαγὼν τὰ ἐργαλεῖα του ἐτέθη ἐπὶ τὸ μακάβριον τοῦτο ἔργον.

Μετὰ δύο ὥρας ὅλα ἦσαν ἐν τάξει καὶ οἱ δύο ἄνδρες ἐπανέλαβον τὴν πορείαν των.

Τὸ τέλος τοῦ ταξιδίου των ἦτο χωρὶς ἐπισόδια.

Δύο μῆνας βραδύτερον ὁ Ροδιὲ καὶ ὁ Παῦ-

λος τελειώσαντες τὰς ἐρεῦνας των ἐπέστρεψαν εἰς τὴν Γαλλίαν. Ἀφοῦ ἀνεπαύθησαν ἐπὶ τινα χρόνον, ὁ ὀρυκτολόγος ἐπιθυμῶν νά ἐπιδείξῃ τὴν συλλογὴν του ἐκάλεσεν εἰς γεῦμα μερικὸς φίλους του.

Τὸ γεῦμα ἦτο ζωηρόν. Ὁμίλησαν πολὺ περὶ τῶν θαυμασίων δειγμάτων τὰ ὁποῖα ὁ Ροδιὲ ἔφερεν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον. Περὶ τὸ τέλος τοῦ δειπνοῦ ἔφθασεν καὶ ἡ σειρά τοῦ περιήμου λίθου διὰ νά ἐπιδειχθῇ.

Πάντες ἀνέμενον μὲ πολλὴν περιέργειαν νά ἴδουν τὸ μαῦρο διαμάντι τὴν ἱστορίαν τῆς ἀποκτήσεως τοῦ ὁποίου τοὺς εἶχε διηγηθεῖ ὁ Ροδιὲ.

Καὶ πράγματι ἡ ὑπέροχος λάμψις του κατέπληξε τοὺς συνδαιτημόνας.

Ἀφοῦ τοῦτο ἔκαμε τὸν γύρον τῆς τραπέζης καὶ ἔφθασε εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Παύλου καὶ ἀκριβῶς τὴν στιγμήν ποῦ ὁ Ροδιὲ τοὺς διηγείτο

τά τελευταία λόγια τοῦ Μάγου, ὁ Παῦλος ἐσπίρτησεν. Τό διαμάντι αἰφνιδίως εἶχε ἐξαφανισθεῖ ἀπό τὰ χεῖρα του.

"Ὅλοι κατεπλήγησαν. "Ἦρξισε δὲ νὰ φαίνεται ἡ ἔκφρασις τοῦ τρόμου εἰς τὰ πρόσωπά των, ὅταν ἀντελήφθησαν ὅτι διὰ τήνήμεραν ἐζείνην εἶχε προφητεύσει ὁ Τουαλά τὴν ἐξαφάνισιν τοῦ πολυτίμου λίθου.

Ὁ Ροδιέ ποῦ μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἐθεόρει ὡς ἀστείαν τὴν προφητείαν τοῦ Μάγου ἤρξισε νὰ κλονίζεται, Αἴφνης ὁ Παῦλος διέκρινε κἀνωθι τῆς τραπέζης καὶ ἐπὶ τοῦ τάπητος ἴνχη τινὰ στασιμένου γυαλιοῦ. Ἐκοίταξαν ὅλοι καὶ πράγματι ἀνεγνώρισαν τὰ ὑπολλείμματα τοῦ περιφρήμου ἀδάμαντος.

Τὶ εἶχε συμβῆ·

Ἀπλούστατα, τὸ μαῦρο Διαμάντι ἦτο ἀπὸ τοὺς λίθους ἐκεῖνους ποῦ διὰ νὰ διατηρηθοῦν πρέπει νὰ μένουν ἐμβαπτισμένοι κατὰ περιόδους εἰς μίαν ὠρισμένην χημικὴν οὐσίαν.

Αὐτὸς δὲ εἶναι ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον ὁ Τουαλά τὸ ἐζράτει πάντοτε ἐμβαπτισμένον εἰς τὸ ὕγρον ποῦ τόσοον εἶχε κεντήσει τὴν περιέργειαν τοῦ Ροδιέ. Μόλις οἱ λίθοι αὐτοὶ παραμείνουν ἐπὶ ὠρισμένον χρονικὸν διάστημα ἐντὸς τοῦ ὕγρου τούτου, τότε χάνουν τὴν συνθετικότητά των καὶ τριβονται.

Καὶ ἔτσι ἐγάθη ἓνας ἀπὸ τοὺς πολυτιμωτέρους λίθους ποῦ θὰ ἐκόσμευε καὶ τὸ διασημώτερον ὀρυκτολογικὸν Μουσεῖον.

LEON LABRY

ἘΞΩΤΕΡΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Ἡ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ ΚΑΙ Οἱ ΓΕΙΤΟΝΕΣ ΤΗΣ

[ἈΡΘΡΟΝ ΤΟΥ κ. S. SAVEDJIAN]

Ἡ Ἀγγλογαλλικὴ ἐπέμβασις ἐν Σόφια γενομένη οὐχὶ πρὸ πολλοῦ καιροῦ ἔδωκε τὴν εὐκαιρίαν εἰς ὠρισμένα ὄργανα τοῦ Βουλγαρικῦ τύπου νὰ ἐκδηλώσουν σκέψεις ἀπολύτως πεπλανημένας ἐπὶ τῶν ἀρχῶν καὶ τοῦ χαρακτήρος τῆς παρεμβάσεως ταύτης.

Εἰς τὸ Καὶ ντ' Ορσαί, ὅπου μετέβημεν, ὅπως λάβωμεν σχετικὰς πληροφορίας μᾶς ἐδήλωσαν ὅτι ἦν λόγῳ παρεμβάσεως ἀπεφασίσθη ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεων τῶν Παρισίων καὶ τοῦ Λονδίνου αἰφνιδίως καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς ὑποβολῆς ἐκ μέρους Βαλκανικῶν χωρῶν. Αἱ δύο Κυβερνήσεις ἐσκέφθησαν, ὅτι ἡ αἰμοσταγῆς ἔρις ἥτις ἐξεδηλώθη εἰς τὸ Ἐσωτερικὸν τοῦ Μακεδονικοῦ κομιτάτου ἔδιδε μίαν πραγματικὴν εὐκαιρίαν εἰς τὴν Βουλγαρικὴν Κυβέρνησιν νὰ θέσῃ ἐν τέρμα εἰς τὰς ἐνεργείας μιᾶς ὀργανώσεως ἥτις ἀποτελεῖ μίαν αἰτίαν σοβαρῶν ἀνωμαλιῶν εἰς τὰ Βαλκάνια.

Ἐξ ἄλλου ἢ Ἀγγλογαλλικὴ παρέμβασις

εἶχε καθαρῶς φιλικὸν χαρακτήρα.

Δὲν εἶχε τίποτε τὸ ἰδιαίτερον ἐνὸς Ὀδλιμάτου. Δὲν εἶχε συνωδευθεῖ ὑπὸ οὐδεμιᾶς ἀπειλῆς, καὶ οἱ ὄροι τῆς ὑποβολῆς τῆς ἐν Σόφια ἐδεικνυον τὴν ἐπιθυμίαν ἀμφοτέρων τῶν Δυνάμεων νὰ μὴ κάμουν τίποτε, τὸ ὁποῖον θὰ ἄφηνε νὰ ὑπονοηθῇ ὅτι ἀναμηνύονται εἰς τὰς ἐσωτερικὰς ὑποθέσεις τῆς Βουλγαρίας,

Τὸ γεγονός ἄλλωστε, ὅτι ὁ τύπος τῶν Ἀθηνῶν, τοῦ Βελιγραδίου καὶ τοῦ Βουκουρεστίου ἐσχολίασε τὸ ἐν λόγῳ διάβημα μὲ ἐκφράσεις πολὺ μεμετρημένας καταδεικνύει ὅτι κατὰ ἤλαξεν εἰς τὰς σχέσεις τῆς Βουλγαρίας πρὸς τοὺς γείτονάς της. Ἄλλωστε εἶναι γνωστὸν, ὅτι οἱ γείτονες τῆς Βουλγαρίας εἶναι πεπεισμένοι ὅτι ἡ Βαλκανικὴ συννερόησις καὶ ἡ εἰρήνευσις τῆς χερσονήσου εἶναι ἀδύνατος ἄνευ τῆς Βουλγαρίας, ἀκόμη δὲ ὀλιγώτερον κατὰ τῆς Βουλγαρίας.